

ΤΕΙΚΟΣ εἶ τῶν παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς Σὲ προστρεχόντων. Ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατεσκευάσέ Σε ποιητής, Ἄχραντε, οἰκίσας ἐν τῇ μήτρα Σου, καὶ πάντας Σοι προσφωνεῖν διδάξας· Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας, χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας. Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως, χαῖρε, χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος. Χαῖρε, Σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχροῦς, χαῖρε, Σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν. Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα, χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα. Χαῖρε, παστάς ἀσπύρου νυμφεύσεως, χαῖρε, πιστοὺς Κυρίῳ ἀρμόζουσα. Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων, χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε ἀγίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΥΜΝΟΣ ἅπας ἠττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρισμῶν Σου· ἰσαριθμούς γὰρ τῇ ψάμμῳ ὠδάς, ἀν προσφέρωμέν Σοι, Βασιλεῦ ἄγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὦν δέδωκας ἡμῖν τοῖς Σοι βοῶσιν·

Ἀλληλοῦα.

ΦΩΤΟΔΟΧΟΝ λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανείσαν, ὀρῶμεν τὴν ἁγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ ἄυλον ἄπτουσα φῶς, ὀδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα· Χαῖρε, ἀκτίς νοητοῦ ἡλίου, χαῖρε, βολίς τοῦ ἀδύτου φέγγους. Χαῖρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα, χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα. Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν, Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρυτον ἀναβλύζεις ποταμόν. Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον, χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ρύπον. Χαῖρε, λουτήρ ἐκπλυων συνειδήσιν, χαῖρε, κρατῆρ κερνῶν ἀγαλλίασιν. Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας, χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΧΑΡΙΝ δοῦναι θελήσας, ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι᾽αυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ Χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως·

Ἀλληλοῦα.

ΨΑΛΛΟΝΤΕΣ Σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν Σε πάντες, ὡς ἔμψυχον ναόν, Θεοτόκε. Ἐν τῇ Σῆ γὰρ οἰκίσας γαστρί, ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἠγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν Σοι πάντας· Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, χαῖρε, Ἁγία ἁγίων μεζών. Χαῖρε, κιβωτὴ χρυσοθεῖσα τῷ Πνεύματι, χαῖρε, θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε. Χαῖρε, τίμιον διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν, χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον ἱερέων εὐλαβῶν. Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος, χαῖρε, τῆς Βασιλείας τὸ ἀπόρητον τεῖχος. Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια, χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι. Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἑμοῦ θεραπεία, χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ωπανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων ἁγίων, ἀγιώτατον Λόγον· δεξαμένη τὴν νῦν προσφοράν, ἀπὸ πάσης ρῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας, καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως, τοὺς Σοι βοῶντας·

Ἀλληλοῦα.

ΤΟ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ ὁ κλίνας τὴν καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιωτῶς ὅλος ἐν Σοι· Ὅν καὶ βλέπων ἐν μήτρα Σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζων Σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

ἈΓΓΕΛΟΣ πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν Σε θεωρῶν, Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο, κραυγάζων πρὸς Αὐτὴν τοιαῦτα· Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει, χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει. Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις, χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις. Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς, χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς. Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα, χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα. Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον, χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως. Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις, χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΒΛΕΠΟΥΣΑ ἡ Ἁγία, ἑαυτὴν ἐν ἀγνεῖα, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· τὸ παράδοξόν Σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως, τὴν κύησιν πῶς λέγεις κράζων· Ἀλληλοῦα.

ΓΝΩΣΙΝ ἀγνωστον γινῶναι, ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· ἐκ λαγόνων ἀγνῶν, υἱὸν πῶς ἐστὶ τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω· Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρητοῦ μύστις, χαῖρε, σιγῆς δεομένων πίστις. Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον, χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον. Χαῖρε, κλιμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός, χαῖρε, γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν. Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρήνητον θαῦμα, χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα. Χαῖρε, τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα, χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα διδάξασα. Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν, Χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

ΔΥΝΑΜΙΣ τοῦ Ὑψίστου, ἐπεσκίασε τότε, πρὸς σύλληψιν τῇ Ἀπειρογάμῳ· καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι, τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως· Ἀλληλοῦα.

ἘΧΟΤΣΑ θεοδόχον, ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ. Τὸ δὲ βρέφος ἐκεῖνης εὐθὺς ἐπιγνόν, τὸν ταύτης ἀσπασμόν ἔχαιρε, καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον· Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμάραντου κλημα, χαῖρε, καρποῦ ἀκήρατου κτήμα. Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλόανθρωπον, χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα, Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρισμῶν, χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηρίαν ἰλασμῶν. Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις, χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις. Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμιάμα, χαῖρε, παντός τοῦ κόσμου ἐξίλασμα. Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοῦς εὐδοκία, χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρηρσία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΖΑΛΗΝ ἐνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σώφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη· πρὸς τὴν ἀγαμόν Σὲ θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν Ἄμεμπτε· μαθὼν δὲ Σου τὴν σύλληψιν, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἔφη Ἀλληλοῦα.

ΉΚΟΥΣΑΝ οἱ ποιμένες, τῶν Ἀγγέλων ὑμνοῦντων, τὴν ἑνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἄμωμον, ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἣν ὑμνοῦντες εἶπον· Χαῖρε, Ἄμνου καὶ Ποιμένος Μήτηρ, χαῖρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων. Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον, χαῖρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον. Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῆ, χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς. Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα, χαῖρε, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος. Χαῖρε, στερρὸν τῆς πίστεως ἔρεισμα, χαῖρε, λαμπρὸν τῆς Χάριτος γνώρισμα. Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης, χαῖρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΘΕΟΔΡΟΜΟΝ ἀστέρα, θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλη· καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἠρεύνων κραταῖον Ἄνακτα, καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν αὐτῷ βοῶντες· Ἀλληλοῦα.

ΙΔΟΝ παῖδες Χαλδαίων, ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, τὸν πλάσαντα χεὶρὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλόγημένῃ· Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ, χαῖρε, αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας. Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμνον σβέσασα, χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα. Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς, χαῖρε, Κύριον φιλόανθρωπον ἐπιδειξάσα Χριστόν. Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρομένη θρησκείας, χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου ρυομένη τῶν ἔργων. Χαῖρε πυρὸς προσκύνησιν παύσασα, χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα. Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὴ σωφροσύνης, χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΚΗΡΥΚΕΣ θεοφόροι, γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐκτελέσαντές Σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές Σε τὸν Χριστὸν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν· Ἀλληλοῦα.

ΛΑΜΨΑΣ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, φωτισμὸν ἀληθείας ἐδίωξας, τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἶδωλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά Σου τὴν ἰσχὺν πέπτωκεν, οἱ τούτων δὲ ρυσθέντες, ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον· Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων, χαῖρε, κατάπτωσις τῶν δαιμόνων. Χαῖρε, τὴν ἀπάτην τὴν πλάνην πατήσασα, χαῖρε, τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλεγξάσα. Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραῶ τὸν νοητόν, χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωὴν. Χαῖρε, πύρινη στύλη ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει, χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου πλατυτέρα νεφέλης. Χαῖρε, τροφὴ τοῦ μάνα διάδοχε, χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε. Χαῖρε, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, χαῖρε, ἐξ ἧς ρεεὶ μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ Συμεῶνος, τοῦ παρόντος αἰῶνος, μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διόπερ ἐξεπλάγη Σου τὴν ἄρρητον σοφίαν, κράζων· Ἀλληλοῦα.

ΝΕΑΝ ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις· ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὡσπερ ἦν ἄφθορον, ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτὴν βοῶντες· Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας. Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα, χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα. Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί, χαῖρε, ξύλον εὐσυχίοφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί. Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένους, χαῖρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτους. Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις, χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις. Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρρησίας, χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΞΕΝΟΝ τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεός, ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος· βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος, τοὺς αὐτῷ βοῶντας· Ἀλληλοῦα.

ΟΛΩΣ ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν, ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ θεϊκῆ, οὐ μετάβασις δὲ τοπικῆ γέγονε, καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου, ἀκουούσης ταῦτα· Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα, χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα. Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα, χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα. Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβεὶμ, χαῖρε, οἶκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφεὶμ. Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταῦτὸ ἀγαγοῦσα, χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχεῖαν ζευγνῦσα. Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις, χαῖρε, δι' ἧς ἠνοίχθη παράδεισος. Χαῖρε, ἡ κλεις τῆς Χριστοῦ βασιλείας, χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰώνων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΠΑΣΑ φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα, τῆς Σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτόν ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως· Ἀλληλοῦα.

ΡΗΤΟΡΑΣ πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὀρῶμεν ἐπὶ Σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν, τὸ πῶς καὶ Παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἴσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν· Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον, χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον. Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα, χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα. Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί, χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί. Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα, χαῖρε, τῶν ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα. Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα, χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα. Χαῖρε, ὀκλάς τῶν θελόντων σωθῆναι, χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΣΩΣΑΙ θέλων τὸν κόσμον, ὁ τῶν ὄλων κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει· Ἀλληλοῦα.